

بیانیه شماره ۳ قانون مدافعان حقوق کارگر در مورد وقایع اخیر

پیش از دو هفته از درگیری‌های خیابانی و حمله به مردم بی‌سلاح، ضرب و شتم، دستگیری کشتار و شکنجه‌ی آنان می‌گذرد. گزارش‌های مختلف حاکی از آن است که رفتار غیرانسانی با زندانیان ادامه دارد و برخی گزارش‌ها حاکی از آن است که این زندانیان زیر فشار انجام مصاحبه‌های خاص هستند تا بر کار ناکرده اعتراف کنند.

فشار به زندانیان برای انجام مصاحبه و اعتراف به گناه ناکرده روش کهنه‌ای است که در سی ساله گذشته برای توابسازی به کار گرفته شده است و امروز این روش‌ها هیچ گونه ارزشی در نزد مردم ما ندارد. در این سال‌ها رفتار با معترضان همواره به صورت غیرانسانی از طرف جناح‌های مختلف حاکمیت ادامه داشته است.

اعتراضات میلیونی مردم به دنبال اعلام نتایج انتخاباتی بود که برای تعیین ریاست جمهوری برگزار شد. این انتخابات با هیچ یک از استانداردهای دموکراسی‌های ظاهری در جهان همخوانی نداشت، هیچ گونه نهاد نظارتی مستقل چه داخلی و چه خارجی وجود نداشت، احزاب سیاسی مستقل مخالف نزدیک به سه دهه است که غیرقانونی اعلام شده‌اند و مخالفان و منتقدان به بدترین وجه حذف و مورد تعقیب و سرکوب قرار گرفته‌اند و در نتیجه نمی‌توانسته‌اند برای این انتخابات کاندیدایی داشته باشند. در عین حال نهادهای برگزارکننده‌ی انتخابات حتا رقابت در درون جناح‌های حاکم را نپذیرفتند و در جنگ قدرت درونی یک جناح خواهان تمامیت قدرت بدون شراکت جناح مقابل است.

در این میان، خواسته‌های مردمی که در سه دهه‌ی گذشته همواره نادیده گرفته شده است، به اشکال مختلف بیان می‌شود و این بار بخشی از آن در تظاهرات خونبار شهرها بروز کرد. شعارهای این اعتراضات نشان‌دهنده‌ی آن است که مردم خواهان آزادی سیاسی و محو دیکتاتوری هستند. مردم خواهان آزادی زندانیان سیاسی و آزادی بیان و اندیشه آزادی مطبوعات و رسانه‌ها و کتاب و حذف سانسور هستند. خواسته‌های واقعی مردم تنها به تغییر ساده افراد محدود نمی‌شود. مبارزات مردمی طی سال‌های گذشته نشان داده است که آزادی‌های دموکراتیک و اساسی خواست اصلی آنان است.

رسانه‌های عمومی تبدیل به ابزاری در دست صاحبان قدرت برای وارونه نشان دادن اعتراضات مردم شده است و در حالی که نیروهای معترض خواهان رعایت حقوق اولیه‌ی خود هستند اما جناح حاکم در قدرت به مقابله با مردم از یک سو و تقابل با رقیب خود از دیگر سو می‌اندیشد و خواهان حفظ امتیازات اقتصادی و اجتماعی خود بدون مشارکت دیگران است. این انحصارطلبی بیانگر آن است که بسیاری از قراردادهای اقتصادی سودآور در دست بخشی از حاکمیت است در حالی که بخش دیگر نیز در گذشته و حال فعالیت‌های دیگری را در دست داشته، برای سهم بیشتر تلاش می‌کند و در این میان کارگران و حقوق بگیران و مردم تحت ستم و حتا اقشار میانی از درآمدهای سرشار نفتی در سال‌های گذشته سهمی به جز تورم، بیکاری و محرومیت دریافت نکرده‌اند. تمام سرمایه و امکانات جامعه در اختیار اقلیتی خاص قرار دارد و مردم غیر وابسته به منابع قدرت، هر روز زندگی فقیرانه‌تری را انتظار می‌کشند.

جالب است که دو جناح حاکم در اختلافات میان خود از حقوق اقشار زحمتکش، کارگران و حقوق بگیران صحبت نمی‌کنند. در برنامه انتخاباتی کاندیداهای مناقشه‌ای بر سر حقوق کارگران و زحمتکشان مشاهده نمی‌شود. با این وصف مردم معترض خواسته‌های خود را در اعتراضاتشان بیان کرده‌اند.

و اما امروز مسالهی اصلی در این اعتراضها تامین حقوق ابتدایی مردم است که بارها و بارها نقض شده است و می‌توان پیش‌بینی کرد تا آن زمان که حقوق اولیه‌ی مردم، که عبارت از یک زندگی شرافتمندانه و انسانی است، برقرار نشود اعتراضها به اشکال مختلف ادامه خواهد یافت.

کانون مدافعان حقوق کارگر بنا بر منشور خود خواهان آزادی‌های دموکراتیک برای همه‌ی کارگران و حقوق بگیران و آزادی تشکلهای و احزاب سیاسی بدون قید و شرط می‌باشد. ما امروز خواهان دفاع از حقوق جانباختگان تظاهرات خرداد و آزادی بی‌قید شرط همه‌ی زندانیان سیاسی و بازداشت‌شدگان هستیم.

کانون مدافعان حقوق کارگر